

(ter ere van Luc C Martens, stadsdichter 2014-2019)

Zijn gedichten, rateldans van populieren,
die zich spiegelen in vijvers, waterverf,
fris van lente en rimpelloze winters,

weerklonken in literaire afspanningen,
high door de smaak van eik of
als strijkorkest van zoete klanken,
sordino en warm als wolfsklem
tegen onderhuidse stormen.

Staan gebeiteld in de keramieken
leegte van een kind dat niet meer is,
in de paardensprong van
een te vroeg geschaakt geheugen,
in Jojo-taal die je niet kan liegen.

Zij zien door de ogen van de stad het licht
bundel van hoop tussen de stille muren.

Copyright © 2019 Steven Van de Putte

Jesse Van Gompel